

Szakmai beszámoló Erasmus + program

Kiküldő intézmény: Budapest Contemporary Dance Academy (BCDA)

Fogadó intézmény: Kemerovo State University of Culture (KemGIK)

Tanár: Hód Adrienn

A tanítási aktivitás 2018. 03.17-21 között volt. Napi kétszer 90 percet tartottam (összesen 4 nap alatt 8 táncóra). 2 csoporttal (20-25 fős) dolgoztam együtt. Tanácsolnám a rövid tanítási időszak miatt, hogy naponta hosszabb időt töltsünk együtt. Most 2 csoporttal dolgoztam, napi 90 percet. Azt éreztem, hogy mélyebben lehetne egymást megismerni, egyéni visszajelzést adni, átbeszélni a történeteket, tapasztalatot megosztani, ha több időt töltenénk együtt. Tehát akár naponta 3-3 óra ha két csoport van. Vagy pedig 4-5 óra ha egy csoporttal. Mondjuk az, hogy 2 csoportot vontak be a workshopba azt jónak gondolom, mert így a közel 200 táncos tanulóból (összes évfolyam együtt) több emberrel tudtam dolgozni. Azt is jó iránynak gondolom, hogy a tanulókon kívül a tanárok közül is többen részt vettek az órákon vagy kívülről nézve követték a történeteket. Egész napos elfoglaltságunk volt, annak ellenére, hogy a workshop összesen 3 órát vett el naponta. Emellett, 2 múzeum meglátogatása, városnézés, rektorral találkozó, 1 színházi előadást és 1 balett előadást láttunk, valamint kivettek minket a várostól 30 km-re a természetbe egy vadasparkba. Ha több lenne a teremben a gyerekekkel eltöltött idő, akkor ezek a programok valószínűleg sérülnek, ami szerintem rendben lenne.

Bár fontos volt látni és érdekes, hogy mi ez a hely, hogyan jött létre a semmiből 100 év alatt, hogyan alakult ki egy 500 ezres város. Tehát összességében jó, hogy voltak mellékprogramok. Az első nap volt egy szervezett találkozó a tanárokkal nagyságrendileg másfél órában és ezt követve nagyjából egy órában a tanulókkal. Ez szerintem működött, kicsit rálátásom lett a rendszerre, ki mit tanít, hogyan épül fel az oktatás az iskolában. Még ezen a napon benéztünk órákra röviden. Itt is bepillantást nyertünk valamelyest, hogy milyen táncórák vannak nálunk, hogyan dolgoznak a táncosok, miket tanulnak. Az utolsó nap is néztünk órákat és láttunk koreográfiai próbákat is.

Amikor felkészültem, hogy mit kellene megmutatni nekik, mire hívjam fel a figyelmet, mit szeretnék nekik tanítani, nagyon nehezen tudtam dönteni, mert közel 15 év improvizáció alapuló gyakorlatrendszerem és rengeteg átadandó tudás volt, ami közül nehéz volt megtalálni, hogy mi alapján döntsek, hogy mi a legfontosabb. Végül előttük összegeztem és tisztáztam,

hogyan az improvizációt szerintem hogyan és mire lehet használni és próbáltam minden szegmensébe belemutatni. Hogyan működik, mint saját egyéni testképzés, tapasztalatszerzés, hogyan lehet fejleszteni és variálni egy gyakorlatot, hogyan lehet gazdagítani egy témát. Milyen, amikor valamiféle struktúrába kerül. Milyen, amikor a gyakorlón túl előadói és nézői helyzetbe kerül, akkor hogyan lehet vele építkezni, miért használok improvizációt a színpadon élőben. Tehát fontosnak éreztem, hogy az improvizáció sokszínűségét, sokfelévépeni használatára mutassak rá. Egyedüli problémám volt az időkeret, hogy rövidnek éreztem ezt a 90 perc / nap / csoport. Alapvetően nagyon jól reagáltak a gyakorlatokra. Voltak nekik ismeretlen dolgok, de voltak ismerősek is. Jó volt látni, hogy értik, hogy napról napra fejlődnek benne. Ami elsőre szembetűnő volt, hogy nagyon erős technikai háttérrel voltak ott táncosok. Fizikálisan nagyon erőteljesek, jó ugró, forgó, akrobatikus alapokkal. Beszélgetve velük az tűnt ki, hogy nagyon erős és hatékony a táncképzés kiskorban. Tehát azok a tánciskolák ahova kiskorukba bekerülnek, kemény technikai alapokra és virtuozításra tanítja őket. Ezt egy nagy lehetőségnek tartottam, hogy ezt a technikai tudást, hogyan tudják involválni a kortárstáncba. Sokan tudták. Emellett sok egészséges testet láttam, sokaknál jó anatómiai adottságokkal. Azt láttam, hogy a kiskortól zajló tanítás nagyon pontos, nem voltak a testek megtorzítva, rossz helyen használva. Jól működtek a testek az akár nagyon kiforgatott vagy hajlékony helyzetekben is. Ezt nagyra tartottam és örültem neki, hogy szépek a testek és nem eltorzítottak. Alapvetően a lazítást az engedést nehezen vették. Szerintem ez új volt nekik, hogy lehet használni a súlyt, engedést, hogy nem kell mindig teljes energiával megfeszülve dolgozni. Ehhez még több idő, gyakorlás kellene. Alapvetően, klasszikus balett, különböző néptáncok mellet, jazz táncot, Graham, Horton és Limón technikát, jógát tanulnak. Ez a lista már akár adja is ezt a feszes testhasználatot.

Az is érdekes információ volt nekem, hogy azok, akik ott végeznek, és a pályán szeretnének maradni, mindenkinek lesz munkája. A rendszerbe beépülnek. Külön utak nem nagyon lehetségesek. Tehát ha bármi önállót szeretnének alkotni, akkor nincsen lehetőséged pályázni, nincsen rá rendszer. A táncosok nagyon alázatosak és kitartóak. Reggel 8-tól este 8-ig dolgoznak a termekben, vezetett órák, koreográfiai munkák. Sokan ott laknak a kollégiumban, ami nem messze van a termektől. Sokak évente egyszer mennek haza.

A kantinban az étel nagyon jó, isteni volt minden. Amit szintén nagyon fontosnak tartok, hogy ehető, sőt otthoni főztje van az üzemi konyhának. Hogy mit adtam át, mi került át abból, amit én gondolok a testről a táncról, mi mozdult el, csak akkor fog kiderülni, amikor már nem leszek ott. Röviden

beszélgettünk a kortárstáncról, hogy milyen sokféle lehet, hogy kinek mit jelent, de mivel időszűke volt, ezért nem tudtunk hosszasan ebbe sem belemenni. Pár kedvenc orosz táncegyüttesüket, alkotóikat felírtam és utána jártam interneten, hogy milyen az, mit jelent nekik a kortárstánc. Összességében azt gondolom, hogy idő, idő, idő. Hosszabban együtt. Mert a nulláról kezdve ez nagyon gyors és szűkös volt. Még és még szerettem volna velük együtt lenni. Ezért is gondolom, hogy szívesen visszamennék hozzájuk, ha van még erre lehetőség. Ha a csereprogram folytatódik, szívesen ajánlok tehetséges diákokat, akik ide jöhetnének tanulni. Köszönöm a lehetőséget!

Hód Adrienn

Kelt: 2018. március 31. Budapest